

Като ще ся пристъпи къмъ първа-та съгласна, учитель-тъ посочва първо картинка за тази буква, коя-то ще изучаватъ. У Букваря ни е турна-та първа съгласна **м**. Картина за тази буква—крава, че мучи. Както вече казахме, дѣте-то, като разгѣда картина-та, ще познае изписано-то и то ще му произведе впечатление. Врѣхъ това впечатление, учитель-тъ пита дѣца-та: кога вика крава за теле-то си, какъ вика?—**Му у**. Въ този викъ какви звукове чувате, познавате ли нѣкои, или не? Слушайте азъ ще казвамъ, вие угаждайте — **му у**. Какви звукове позна ти, П. ти Г., ти Д. има ли нѣкой звукъ да непознавате? — Има. Кой? . . . Вий непознавате първий звукъ, кой-то се казва **м**. Глѣдайте каква е тази буква, — учитель-тъ имъ я показва. Кажете сички нарѣдъ име-то ѳ: ти Д., ти Ив. . . . чякайте и внимавайте да ви я кажя, какъ се пише, ето какъ. Кара и ученици-тѣ отпослѣ нарѣдъ, да я изговорятъ и пишатъ. Послѣ учитель-тъ посочва на дѣца-та и друга картина за сѣща-та буква, а таквись картини има по двѣ и три за сѣка буква. Ний сме се мѣчили колко-то е можяло тѣй, що-то въ подписа на първа-та картина, буква-та, коя-то се изучава, да е на край, на втора по срѣда-та или отпрѣдъ. Това помага на дѣте-то да види изучаема-та буква въ края и да я отдѣли и послѣ, съ измѣняване на мѣсто ѳ, прави промена и въ сама-та дума. За да се запомни добрѣ учитель-тъ работи съ подвижни-тѣ букви: туря при **м** една отъ изучени-тѣ гласни, друга, трѣтя, да ги произнасятъ свързано. Наистина, че на първъ пѣтъ недотамъ сполучаватъ дѣца-та въ това изговаряние; нѣ едно двѣ дѣца, като ги изговорятъ полека, други-тѣ сполучаватъ. Като види учитель-тъ, че дѣца-та сѣ се уморили (това се забѣлѣжава: почнхъ да се прозяватъ, да прѣклякватъ, протегатъ се и проч. . .), той ги отпуска да поиграятъ. Тукъ насъ ще ни попитатъ, защо именно сме турнали първа съгласна **м**, а не друга? За това, че на дѣте-то най познати-тѣ и обични-тѣ думи, кои-то донася отъ дома си съдържатъ тази буква. А наше-то главно правило е да минуваме отъ познато, къмъ непознато. Да дойдемъ пакъ на работа-та. Дѣца-та, подирь отпочивание-то съ игра-та, зематъ се пакъ за работа-та си. Пакъ трѣбва да имъ ся даде да пишатъ; нѣ таквось писание, въ кое-то да се повтарятъ изучени-тѣ букви. За таквись упражнения ние сме турнали особенни фигури, въ кои-то съгласна-та буква се намира въ срѣда-та, а на-около познати-тѣ съгласни, или наопаки, вързани съ чърти. Тѣзи фигури дѣте-то като ги шери и произнася, научава се да свързва